

סדר תקוני

עבדת הלויים שתי עגלות זו אחר זו ברשות ה' עם
 מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין. חוליות
 והסלע שהם גבוהים עשרה ורחבן ארבעה ונתגלגל
 והנותן על גבן חייב פחות מכן פטור: (א) חוליות
 אמות בכותל למעלה מעשרה טפחים מקדושים
 למטה מעשרה טפחים כוזרק בארץ הזורקין
 אמות חייב. זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל
 אמות פטור. חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך א'
 אמות חייב: (ב) הזורק בים ארבע אמות פטור אם עליו:
 רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק לתוך
 ארבע אמות חייב וכמה הוא רקק מים פחות מעשרה
 טפחים רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו
 ארבע אמות חייב: (ג) הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה
 לים ומן הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה
 לחברתה פטור. ספינות קשורות זו בזו מטלטלין מזו לזו
 אם אינן קשורות אף על פי שמוקפות אין מטלטלין
 מזו לזו: (ד) הזורק ונזכר לאחר שיצתה מירו קלטה אחר
 קלטה כלב או שנשרפה פטור. זרק לעשות חבורה בין
 באדם ובין בבהמה ונזכר עד שלא נעשת חבורה פטור.
 זה הכלל כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן
 וסופן שגגה תחלתן שגגה וסופן זדון תחלתן זדון וסופן
 שגגה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

שלחוק פרהם רמוגים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נדר
 כסם קנה וקנמון עם פל-עצי לבונה מר ואהלוח עם בל-דאשי
 מעין ננים באר מים חיים ונולים מן לבנון: עורי צפון ובאי
 בני יולו בשמיו זכא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

הבונה כמה יבנה ויהא חייב הבונה כל-
 ת המכה בפטישו ובמעצר הקודח כל-
 (ה) א.

תפלת מוסף לרגלים

לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פך
אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים
לפך ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. ויין
בנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

מן שנה ישמחו במלכותך שומרי שבח וקראי ענג. עם | מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויחענגו מטובך. ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אוחו קראת. וכן למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן רחם ו
עלינו. טוב ומטיב הדרש-לנו. שובה אלינו
בהמון רחמיה. בגלל אבות שעשו רצונה. בנה
ביתך כבתחלה. וכונן מקדשך על-מכונו.
והראנו בכנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים
לעבודתם ולוים לשירם לזמרים. והשב ישראל
לגויהם. ושם נעקה ונראה ונשתחוה לפניך

בשלוש

בייט פערריכטען. לזך חפסער גיבט זייהר, דען עוויגען לו עהרען, לזך חכגענטעהמען
גערוך, דען פייער לו פערלעהרען: זיינען טטיער, זיינען ווירדער, זיעבען זייניקה
ריגע וזאמער פעהלער (סס כ"ט ל"ה — ל"ו). דחלו ח. ג. וו.

אן שבת ווירד דיעועס געזאגט

(ישמחו. זיא פרייען זיך דיינער העררשפט, דיח דען שבת בעהבכטען, אונד זייהן
זיינע זעליגקייט נעכטען. זיינען פחלקע, דח: דען זיעבענטען טאג הייליגעט, ווירד
זאנגעוויין דער פחלוגענוס אונד דיח וזאנגע דיינער גיטע לו טהייל; דען דען זיע-
בענטען טאג זיינעטעסט דוח וזאנגע פעהליג חוים, הייליגעטעסט זייהן, אונד נחאנג
טעסט זייהן דען פחמוטהיגסטען דער טאגע, לזך חכדענקען דער ערטטען טעפפאנג.)

אלהינו. אונזער גאטט אונד גאטט אונזערער אורפאטער! זאנגערהעלליגע קחניג!
ערבחהע דיך אונזער! זאנגען דיך, זאנגען דעם וזאנגען! זאנגען ערפעהען;
זענען דיך לו אונד זיט דיינער חיבערטווענגליכען בארחהערליגקייט, אונזערער אורפאטער
זענען, זענען נאך דיינען ווילנען האנדעלען, ערבויע דיינען טעמעל וזיח פחחחחחח,
אונד ערריכטע דייך הייליגטהוז חויל זיינער טעטעטע וויעדער; ווירדען אונזערן בליק זי-
נער זייערעכזאנג, ערפרייע אונד דורך זיינע הערטעלונג; זעטלע דיח פריעטער לו
זייהרען דיעכסטע וויעדער זיין, דיח ליים לו זייהרען געזאנגע אונד זייעטעכטעל, אונד
פרייע ישראל וויעדער לזריק זיין זיינע וזאנגע. זאנגען וזאנגען, ערטייען
אונד

בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ . כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ . שְׁלוֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוֹרָה אֶת־פְּנֵי וַיִּי אֱלֹהִים
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בַּחֹג הַמִּצּוֹת וּבַחֹג הַשְּׁבָעוֹת
 וּבַחֹג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רִיקָם : אִישׁ
 כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְיָ אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ :
 וְהִשְׁיֵאֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכְתְּךָ מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים
 וְלַשְּׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן כְּאֲשֶׁר וּרְצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ . (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָחֵנוּ) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ
 וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ . וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּךָ בְּאֵמֶת
 וְהִנְחֵילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׂוֹן
 (שְׁבַח ה) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ . וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
 שְׂמָךְ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבַח ה) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים :

סדר רובן זיעהע בלחטט רב .

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהַשִּׁב אֶת־
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ . וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד . עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מורים

חונד חכבעטען פֿער דיר חן דען דרייחמחויגען טעשפענכעזכען , זען וויא עס חין דייכער (עה .
 רע חויסדריקויך הייסט (דברים ט"ז ט"ז י"ז) דרייחמהו חין יההרע זאלען זאלע דייכע חמכנס
 פערזאגען ערטיינען פֿער דען עוויגען דיינען גאטטע ; חן דען קרטע , דען ער ערווהאלען
 ווירד : חן פֿעסטע דעם חונגעזייערטען ברקדעם , חן וואַלענעסעסטע חונד חן אויבהיט
 טענעסעסטע ; חן זאלן חכער פֿער דען עוויגען ניכט לעער ערטיינען , יעדער כחך חמחמ
 גאכע זיינעם פֿערזאגענס , כחך דען פֿעהעלטניססע דעם זעגענס , דען דער עוויגע חין
 גאטט דיר געטענקט האט .

(דיו חייבערזעטלונג פֿון והשיאנו זיעהע בלחטט קצה
 זייטע 2 , חונד פֿון רצה מורים זיעהע בלחטט לר זייטע 2 .)

ברכת המזון

ברשות רב בעל הבית מרנן ורנן ורבותי ווען מעהר חזס חוין מורינו בייח טיטע זינד זאגט חזן

ברשות מורינו רב בעל הבית ורבותי חזט דער בעל הבית חוין מורינו זאגט חזן

ברשות מורינו רב בעל הבית ומורינו רב ורבותי חזט דער בע"ה חוין מורינו חזק חזט נאך חוין מורינו בייח טיטע זאגט חזן

ברשות כהן ורב בעל הבית ומורינו רב ורבותי ווען חוין כהן חזק חוין מורינו בייח טיטע זינד זאגט חזן

נברך שאכלנו משלו דמן זאגט דער פארבענטער דיעועס

ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו: דחרוין ווירד פון דען חזט: בעכטענרען דיעועס געזאגט.

חזק דער פארבענטער וויערעהאט עס.

ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

הכען אבער לעהן פריער מעהרערע בייחזאזען געגעסען, זאגט דער פארבענטער דיעועס.

נברך אלהינו שאכלנו משלו:

דחרוין ווירד פון דען מיטבעכטענרען דיעועס געזאגט

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

חזק דער פארבענטער וויערעהאט עס

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ווען זיינער געטרוקען חזק ניכט נאך-ברכה געמאכט האט, קאן ער זי פוישן מיטגעלעהט ווערען. חזק קאן חוין ברוך שאכלנו משלו זאגען.

ווען יעמאנע דא חזט, דער ניכט מיט געגעסען האט, זאגט ער חוין ברוך שאכלנו דיעועס.

ברוך (אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ברוך הוא וברוך שמו: ווען מעהר חזק חזק זאגט דיעועס זינד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הון את-

העולם כיון. בטובו קחן בחסד וברחמים הוא

נותן להם לכל בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו

ברוך. געפרויעט זייסן חזק, עוויגער! חזקער גאט! הער דער וועלט! דא טפיי. זאגט דאס וועלט מיט דיעועס גאט, מיט חזק, גאדע חזק בארעהעליגקייט גיבסט חזקער גאט דער קעסטור, דען עוויג זעהרעט דיינע חזק. דורך דיעועס חזקע האט

ברכת המזון

ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כל-חי תמיד
לעולם ועד: בכחוב ואכלת ושבעת. וברכת
את-י אלהיך. על-הארץ הטבה אשר נתן-לך.
ברוך אתה יי על-הארץ ועל-המזון:
רחסוי אלהינו על-ישראל עמה ועל ירושלים
עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית
דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש ושנקרא
שמה עליו: אלהינו. אבינו. רענו. זוננו. פרנסנו.
וככלנו. והרויחנו. והרוח-לנו יי אלהינו.
מהרה מכל-צרותינו. ונא אל-תצריכנו יי
אלהינו. לא לידי מתנת בשר ודם. ולא ליד
הלואתם. כי אם לידך. המלאה. הפתוחה.
הקדושה. והרחבה. שלא נבוש. ולא נבלם.
לעולם ועד:

לא ענת רצה והחלישנו יי אלהינו במצותיך. ובמצות יום השביעי. השבת

דין יחזע ווערדע חונאויס־הַחֶלֶךְ דוכר רען חונד יעדעס פֿערניכֿטֿיגֿען ווענעסס העֿקֿגעפֿריע-
זען. פֿון זון חונד חין עוויגקייט. וויז פֿערקֿעטריעבען חונט. , ווען דוז נון געגעססען ,
חונד דיק געועטסֿיגעט העבען ווירסט , זך וקלמט רוח דעך עוויגען דיינעס גֿעֿטטע דחקען
פֿיר דזן פֿערטרעפֿליכע אהר , דזן ער דיר געגעבען" (דברים ח' י'). געפֿרועטען
זיסט דוז , עוויגער ! פֿיר דזן אהר חונד פֿיר דוז נההונג .
רחם . ערבמירע דיק , עוויגער ! חונער גֿעֿטט ! חיבער דין פֿון ישראל , חיבער
דיינע שטאָרט ירושלים , חיבער ציון דוז ווההונג דיינער הערהויכקייט , חיבער דזן רייך
דעם הויזעס דור'ס דיינעס געוועזנען , חונד חיבער דיינען הייליגען חונד גרֿעסען טעאָ-
מען . יע דיינען כחשען פֿיהרט . חונער גֿעֿטט ! חונער פֿאָטער ! וויידע חונד , טפֿיווע ,
וויחלשע חונד עראוטהיגע חונד , בעפֿרייע חונד כחוד , עוויגער , חונער

נותן לחם

נותן לחם חונד עראוטהיגע חונד , אפיאָווי ניכט חכהענגען פֿון דען גאָבען דער מענטשן ,
זיך גלויבט זוכר : חויך ניכט פֿון חיהרעק דחלועהען , ווהרען פֿון דיינער
ברוך . געפֿרועטען , הייליגען חונד חונכעגרענלעטען חונד , דזן וויר ניכט בע-
זיסט דוז גאָלדע וועט חונד טמלען ווערען חין עוויגקייט .
חונכערהאָט יעדער קעטעוויגער ! חונער גֿעֿטט ! עס וויז דיר ווההגעפֿעלויג , חונד לו בעיע-
חונד דורך דזן געבֿהט דעם זעבענטען טפֿעס , דעם הייטיגען ,
היי

סדרה יכות הנהנין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מַכְבוֹדוֹ לְבִשָּׁר וְדָם:

ווען מן חייך געקלעבטעס הייסט זעהט זאגט מן דיעוע ברכה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בן האמת:

ווען יעמאכד חייך גליקליכעס ערמיגניגס חט , וועלכעס חיהן זוכד נאך חיינען בעטריפט זאגט ער דיעוע ברכה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם:

ווען מן בויטלען זעהט זאגט מן דיעוע ברכה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית:

ווען מן דקנען חרט , פדער עס חייט חייך טארהוינד זאגט מן דיעוע ברכה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שכזו וגבורתו מלא עולם:

ווען חיינען דעגענעקען זעהט זאגט דיעועס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר

הברית נאמן בבריתו וקים במאמרו:

ווען מן חיינע חונגעוועהליכע געטטאט זעהט , לונג בייח : טפיען חיינען חקרתן פדער דערגלייכען , זאגט מן דיעועס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות:

ווען יעמאכד חיינע מוזה חנטאענט זאגט ער דיעועס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו

וצינו לקבוע מצוה:

חייך חירדענעס געטירר חייט מן טובל חונד זאגט קיינע ברכה ; ווען מן חבער חייך חירדענעס געטירר טובל חייט ווירר דיעוע ברכה געזאגט .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו

וצינו על טבילת כלי | חיינע הער חוס חיינע על טבילת כליים:

ווען עוסק ברפואה זיין ווילן , זאגט פֿקדעהר דיעוען יהי רצון .

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהא

עסק זה לי לרפואה כי רופא חנם אתה:

העו